

Hvis I sår historier, vil verden blomstre

Der var engang en dreng, som ville leve lykkeligere end dem i eventyrene,
for de levede bare lykkeligt.

Han voksede op og forandrede sig.

Ved at læse bøger kunne han forvandle sig.

Til Don Quijote, der kæmpede mod vindmøller.

Til Alice i eventyrland, der fik mirakler til at ske.

Til Robin Hood, der beskyttede skove.

Til en ulv, der dannede flokke, som sang for månen.

Årene gik, men verden forvandlede sig ikke til det, drengen ønskede sig.

Men det lykkedes ham at lave sin egen verden. I en gård, hvor der var en have.

Dér satte han alt det, han holdt af.

Årene gik og gik, og fordi han hele tiden blev klogere af at læse,
fandt han ud af, hvad han skulle gøre.

Det blev efterår. Han pløjede jorden grundigt og begyndte at så.

Så blev det vinter. Han ventede på, at det hvide tæppe skulle smelte.

Mens han ventede, læste han de allerbedste bøger.

Da det blev forår, spirede de første små blade frem. Stammer voksede frem, og grene med blomsterskud.

Farverne og duftene trængte helt ind i sjælen.

Og da det blev sommer? Robåde, sejlbåde, luftballoner, cykler ...

Han kunne rejse hen, præcis hvor han ville!

Nu var han helt sikker: Kun på den måde ville han kunne ændre Verden.

Han blev den som sår.

Som sår magiske historier.

Han såede ord, han gav gødning til billeder, han gravede efter magi,
han vandede med fantasi, og historier spirede frem.

Bagefter? Jo, så høstede han kærlighed og gav buketter til dem, der kom forbi.

Buketter af fred, håb, styrke og troen på det umulige. Alle fik en buket af små mirakler.

Hvert forår den 2. april fik de historier han såede, Verden til at blomstre.

Og nå ja: Han arrangerede havekurser og delte sin viden om såning med store og med små.

Og hans have blev til Håbets Have, hans gård til Miraklernes Gård, og han selv, mirakelmageren,
blev der og forklarede de røde tråde i historierne.

Elena Perikleous

på dansk ved Pia Johansen